Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Pont de Cal Cases

Carme

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Cal Cases
Emplaçament	Entre els km 2 i 3 de la carretera BV-2131, sobre el torrent de Cal Cases.

Coordenades:

Latitud:	41.538039
Longitud:	1.649975
UTM Est (X):	387388
UTM Nord (Y):	4599367

Classificació

Número de fitxa	08048 - 85
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Pública
Titular:	Diputació de Barcelona. Rambla de Catalunya,126, 08008 Barcelona.
Autoria de la fitxa	Jordina Sales Carbonell; Natalia Salazar Ortiz
Data de registre de la fitxa:	dv., 23/07/2010 - 02:00

Descripció

Pont construït sobre el torrent de Cal Cases (afluent de la riera de Carme) i integrat a la carretera BV-2131 de Carme a La Pobla de Claramunt. L'estructura te una amplada total de tauler d'uns 9 m. La cara est té un arc de mig punt, adovellat amb blocs de pedra sorrenca, de 2'5 m d'alçada i una llum de gairebé 2 m. L'arc de la cara oest, també de mig punt, presenta les mateixes característiques. El pas inferior del pont, amb coberta de volta de canó, presenta un sòcol de 1'5 m d'alçada amb aparell de grans blocs de forma i mides irregulars, parcialment tallats i col·locats formant filades pseudo-horitzontals. La resta de la paret i la volta estan construïdes amb grans carreus uniformes i col·locats en filades a trencajunt perfectament regulars. Les cares externes del pont presenten un aparell similar al del sòcol de l'interior, amb dos estreps o contraforts per banda fets de blocs de pedra més regulars.

Història

La carretera actual entre Carme i La Pobla de Claramunt existeix des de 1883, per la qual cosa molt probablement aquest pont ja existiria en aquest moment. La forma cantelluda dels antics ponts medievals va començar a canviar des que les teories de Perronet, enginyer a les ordres del rei Lluís XIV de França, es van imposar a tota Europa, provocant l'evolució dels ponts cap a formes més allargades i rebaixades. A Espanya, una reial ordenança de Carles III va imposar obligatòriament la calçada horitzontal per facilitar el pas de les diligències i els carruatges del nou servei de Correus (que mai haurien pogut escalar un pont amb llom d'ase com els medievals). El 1799 es crea el Cos d'Enginyers i Camins del Regne i es dicten normes uniformes que han de regir la construcció de ponts, els quals cada vegada són més semblants. El 1849 s'estableix el Pla General de Carreteres del Principat de Catalunya, carreteres que substituiran els vells camins reials i que motivaràn la construcció de nous i més moderns ponts arreu del país.

Bibliografia

MARISTANY, Manuel (1998): Els ponts de pedra de Catalunya. Editorial 62, Barcelona, pp. 38-39. RIBA GABARRÓ, Josep (1988): "Carme", Història de l'Anoia, vol. I, Parcir Edicions Selectes, Manresa, p. 331.